

РЕШЕНИЕ

№ 1770

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11730** по описа за **2020** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от управителя Г. Х. Б., чрез пълномощник адв. Ф., против решение № 195742 от 10.09.2020г., постановено по н.а.х.д. № 18205/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-ти състав. С това съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № F451234/24.01.2019г., издадено от директора на Офис „К. село“ в ТД на НАП С., с което на основание чл. 179, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на [фирма] са наложени три отделни имуществени санкции в размер на 500 (петстотин) лева за три отделни нарушения на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС.

С доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното решение касаторът претендира неговата отмяна, както и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът – ТД на НАП С., чрез процесуален представител юрк. Н., счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните

по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното: Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

По делото няма спор по фактите. Установено е, че [фирма], в качеството му на регистрирано и задължено лице по ЗДДС, не е подало в срока по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС справки-декларации по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС, съставени въз основа на отчетните регистри по чл. 124, за три данъчни периода – за месеците август, септември и октомври 2018г. Търговецът е подал изискуемите-справки декларации за посочените данъчни периоди на 29.11.2018г. в ТД на НАП С., офис „К. село“, заведени с вх. №№ 22021713537/29.11.2018г.; 22021713538/29.11.2018г.; 22021713539/29.11.2018г., т.е. със закъснение от 73 дни - за данъчен период месец август 2018г.; 45 дни – за данъчен период месец септември 2018г. и 15 дни – за данъчен период месец октомври 2018г.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, вменените нарушения са доказани по несъмнен начин и не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съдът подробно е анализирал събраните доказателства, въз основа на което е извършил правилни фактически установявания и е достигнал до законосъобразни правни изводи, които изцяло се споделят от настоящия състав на касационната инстанция.

Неоснователни са доводите на касатора, че в АУАН и НП не са посочени датите на извършване на твърдените нарушения. По този въпрос е налице изрично произнасяне на касационната инстанция по КНАХД № 9629/2019г. по описа на АССГ. Прието е, че датата на всяко от нарушенията е определяема от тяхното словесно описание - посочени са сроковете, до които е следвало да се подадат СД по ЗДДС за всеки от трите данъчни периода, датата на подаването им от регистрираното лице и срокът на закъснението. По тези съображения съставът на касационната инстанция е отменил решението на СРС по НАХД № 2582/2019г. и е върнал делото за ново разглеждане и произнасяне по същество.

По делото е безспорно установено, че жалбоподателят не е подал в срока по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС справки-декларации по чл. 125, ал. 1, съставени въз основа на отчетните регистри по чл. 124, за три данъчни периода, т.е. до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Справките-декларации са подадени на 29.11.2018г., със закъснение от 73 дни - за данъчен период месец август 2018г.; 45 дни – за данъчен период месец септември 2018г. и 15 дни – за данъчен период месец октомври 2018г. В случая регистрираното лице е осъществило от обективна страна съставите на три отделни нарушения на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС, тъй като не е подало в срок справки-декларации за три данъчни периода. Санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 1 от ЗДДС предвижда налагане на имуществена санкция в размер от 500 до 10 000 лв. за юридическо лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1 или не я подаде в предвидения срок.

Не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като констатираните нарушения не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност от типичните

нарушения от този вид. Касае се за формални нарушения, поради което са неотнормими доводите на касатора, че не са настъпили вреди за фиска. Обстоятелството, че нарушенията са първи за търговеца е отчетено при индивидуализацията на наказанията, които са определени в минимален размер.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 80 лв., на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 195742 от 10.09.2020г., постановено по н.а.х.д. № 18205/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на ТД на НАП С. разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: